

prima instanță - (judecătoria Cimișlia) I. Palade
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, G. Dașchevici, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată împotriva lui Alexandreanu Ion privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea judecătorei Cimișlia din 19 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandreanu Ion solicitând încasarea datoriei restante în mărime de 3020 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1635 lei, penalitate în mărime de 975 lei, suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 10570 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 486 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, în baza contractului de împrumut nr.415235052 din 16 decembrie 2015 Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată a acordat lui Alexandreanu Ion un împrumut în mărime de 9999 lei, cu termenul de rambursare de 18 luni.

Susține că, Alexandreanu Ion urma să achite câte 755 lei lunar, începând cu 15 ianuarie 2016. Punctul 3.02 al Contractului de împrumut încheiat între părți, prevede că în cazul în care împrumutatul nu va achita integral la termenul stabilit orice sumă scadentă potrivit contractului și prevăzută în graficul de rambursare, acesta va achita o dobândă de întârziere egală cu suma dintre rate anuală a dobânzii prevăzută în contract și 5% anual, însă dobânda de întârziere nu poate fi mai mică decât suma de 15 lei, pentru fiecare zi de întârziere.

Relatează că, debitorul Alexandreanu Ion nu și-a onorat obligațiunile contractuale asumate în termenul prevăzut, a încălcat graficul de rambursare a împrumutului primit, iar din cauza neîndeplinirii prevederilor contractuale la împrumutul în mărime de 9999 lei, i s-a calculat datoriei restantă în mărime de 3020 lei, dobânda de întârziere în

mărime de 1635 lei, penalitate în mărime de 975 lei și suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 10570 lei, în total suma de 16200 lei.

În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. art. 610, 617, 619, 624-626, 867 alin.1), 871 alin.1), 872 alin.2) din Codul civil.

Prin hotărîrea judecătorei Cimișlia din 19 septembrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată.

S-a încasat de la Alexandreanu Ion în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată datoria în mărime de 9999 lei, penalitatea în mărime de 750 lei, dobânda în mărime de 77 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1000 lei și plata taxei de stat în sumă de 340 lei

Cerința privind încasarea dobânzii de întârziere, calculată a câte 15 lei zilnic, s-a respins ca nefondată.

Cerința privind încasarea penalității în mărime de 225 lei, s-a respins ca nefondată.

Cerința privind încasarea comisionului în sumă de 3590,23 lei, s-a respins ca nefondată, la fel și încasarea cheltuielilor de plata taxei de stat în sumă de 146 lei, s-a respins ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată, la 29 septembrie 2016 a declarat apel împotriva hotărîrii judecătorei Cimișlia din 19 septembrie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărîrea judecătorei Cimișlia din 19 septembrie 2016.

La 14 martie 2017 Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 și a hotărîrii judecătorei Cimișlia din 19 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în partea respingerii acțiunii și emiterea unei decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art.432, alin. (2), lit. a), b) c) din Codul de procedură civilă, care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că cerința privind încasarea comisioanelor în contractele de împrumut este absolut legală și este prevăzută de legea privind contractele de credit pentru consumatori.

Susține că comisionul a fost înserat în strictă corespundere cu prevederile legale, iar încasarea acestuia nu duce la îmbogățirea suplimentară a creditorului, deoarece și creditorul suportă anumite cheltuieli în legătură cu acordarea împrumutului.

Indică că, nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că solicitarea privind încasarea dobânzii de întârziere reprezintă o sumă disproporțională și abuzivă în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiunilor contractuale.

Contractele de împrumut încheiate de către compania de microfinanțare „Easy Credit” sunt absolut legale și în strictă conformitate cu legea, iar careva clauze abuzive nu conțin.

La încheierea acestora se respectă toate cerințele legale ce țin de furnizarea informațiilor preconceptuale pe suport de hârtie care oferă consumatorului 15 zile de a

analiza informațiile precontractuale și de a decide dacă dorește încheierea contractului și totodată i se acordă dreptul de revocare a contractului în decurs de 14 zile după încheierea contractului.

Consideră recurentul că instanțele investite cu judecarea fondului examinând circumstanțele cu privire la plata comisionului de monitorizare de către părât, eronat a aplicat legea, aplicând legea care nu trebuia să fie aplicată, nu a apreciat corect și obiectiv toate circumstanțele cauzei și a apreciat greșit caracterul clauzelor contractuale ce se referă la comision și dobândă de întârziere.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 decembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 12 ianuarie 2017 (f.d.112), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 14 martie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

